بررسی روششناختی پایاننامههای دورهٔ دکترای

علومسیاسی و روابط بین الملل دانشگاه تهران

دكتر قاسم افتخاري*

چکیده

بررسی روش شناختی پژوهشهای علمی، هدف نهایی بحث اینجانب در این مقاله میباشد که نیازمند توضیح دو نکته در آغاز کار است: منظور از بررسی روش شناختی، بررسی روشهای به کاررفته در این پژوهشهاست و جنبهٔ روش شناختی دارد نه محتوایی. دوم اینکه این بررسی با دید نقادی یا آسیب شناسانه صورت گرفته و به داوری انجامیده است. ملاک به کار رفته در این نقد و ارزیابی اصول روش پژوهش علمی و چگونگی کاربست آن در این پایان نامههاست و ازاین رو توضیح کوتاهی در مورد چگونگی کاربست روش علمی در پژوهش پدیدههای سیاسی و بین المللی مورد چگونگی کاربست روش علمی در پژوهش پدیدههای سیاسی و بین المللی به عنوان ملاک ارزیابی، لازم است. اما هدف نهایی فراتر از ارزیابی این پایان نامهها بوده و در پی آن است تا ملاکی برای ارزیابی کارهای پژوهشی در علوم اجتماعی به طور کلی و به ویژه در علوم سیاسی و روابط بین الملل ارائه دهد و تاحدممکن این داوری ها را بر اصولی استوار سازد و از ذهن گرایی و سلیقه محوری جلوگیری نماید. داوری ها را بر این باور است اشاره کوتاهی به انگیزه و پیشینه داوری در پژوهش های علمی می تواند به فهم بهتر این بحث یاری نماید.

از سالیان دور بهویژه در پی انقلاب صنعتی برای اطمینان از کیفیت کالاهای تولید شده، روالی به نام کنترل کیفیت برقرار گردید. بعد از آنکه فرآورده علمی نیز بهعنوان کالای فرهنگی بهشمار آمد، چگونگی کنترل کیفیت آنها نیز مطرح شد. از آنجا که

^{*} دانشيارروابط بين الملل دانشگاه تهران

تولید کالاهای علمی از طریق پژوهش صورت می گیرد، برای کنترل پژوهشها، روش ارزیابی یا داوری درپیش گرفته شد؛ آنهم بدین معنی که کارهای پژوهشی را پیش از چاپ و پخش در اختیار افراد متخصص قرار می دهند تا دربارهٔ آنها داوری کنند. این روال در جامعهٔ علمی ایران نیز از مدتی پیش رواج یافته است. از آنجا که داوری یعنی قضاوت اما معلوم نیست این قضاوت برپایهٔ چه ملاکی صورت می گیرد، به نظر می رسد عموماً بهعلم قاضی تکیه می شود؛ روالی که پیش از انقلاب مشروطه در امور قضایی ایران به کار بسته می شد. البته این روال قضاوت در گذشتههای دور در سرزمینهای دیگر نیز معمول بود اما معلوم شد صرفنظر از کمیت و کیفیت علم قاضی، قضاوت او می تواند نادرست و غیرعادلانه باشد؛ اساساً به اس اطمینان از عادلانه و بی طرفانه بودن قضاوت بود که قوانین را تدوین و قضاوت را بر اصولی استوار می ساختند.

با درنظرگرفتن اینکه پژوهش علمی، یا روال تولید کالای علم، خود دارای اصول و قواعد شناخته شدهای است و بهراحتی می تواند جانشین علم داور در مقام قضاوت دربارهٔ پژوهشهای علمی باشد، در این نوشته، قواعد و اصول بنیادی پژوهش علمی بهشکل بسیار فشرده بیان شده به امید اینکه به عنوان ملاکی در داوری های علمی به ویژه در پژوهشهای سیاسی – مورد توجه داوران قرار بگیرد. البته دربارهٔ روش پژوهش علمی اختلاف نظر زیادی وجود دارد اما اصول بنیادی آن از قبیل مشاهدهٔ واقعیت، تلاش برای فهم آن، گردآوری داده ها و ارزیابی نتیجه این تلاش، عملاً در هر پژوهشی رعایت می گردد و بدین ترتیب حداقل عامل مشترکی است که می تواند به عنوان ملاک داوری به کار رود و هدف اصلی این پژوهش را برآورده سازد.

واژههای کلیدی: تحقیق علمی، پژوهش، روش شناسی، روش تحقیق، روش تحقیق در علومسیاسی.

در سرآغاز سخن درباره روش پـژوهش، بایـد دو معنـای متفـاوت واژه «روش» را روشن کنیم، یک معنا بر مجموعـهای از قواعـد گفتـه مـیشـود کـه بـرای یـاددادن و یادگرفتن دانسته های موجود در یک رشته از دانش ها به کار بسته مـیشـود. روش را دراین معنا می توان به سادگی روش آموزش هم نامید، هریک از دانشها بنابه سرشـت خـود و پدیـدهٔ مـورد نظـر، دارای روش آمـوزش ویـژه خـود مـیاشـند. بـا روش

جامعه شناسی نمی توان ریاضیات یاد گرفت. روش به این معنا برای توزیع دانسته های موجود به کار رفته و کار سوداگران دانش را آسان می کند. سوداگران معمولاً کالایی تولید نمی کنند بلکه تولیدات دیگران را توزیع می کنند. با توجه به اینکه همهٔ تولیدات انسان را می توان به دو بخش فکری و مادی تقسیم کرد، کالای فکری نیز مانند کالای مادی اساساً برای استفاده دیگران تولید می شود و نیاز به توزیع دارد. اما هر کالایی قبل از توزیع، باید تولید شود. این اصل در مورد کالاهای فکری نیز صادق است و ازاین رو می توان گفت به تعداد رشته های علمی روش هایی برای توزیع (یا آموزش) آنها وجود دارد. روشن است سوداگران دانش نیز مانند سوداگران کالاهای مادی، تنها آنچه را که هست، توزیع می کنند. بنابراین، کار آموزگار، دبیر، استاد، نویسندگان یا آموزش دهندگان به طور کلی آموزش دادن یا اساساً سوادگری یعنی توزیع کالاهای فکری موجود یا کالاهایی است که پیشاپیش تولید شده اند.

در کنار توزیع یا سوداگری دانش آنچه اهمیت بنیادی دارد و لازمه توزیع است، تولید دانش یا اضافه کردن چیزی بر مجموعه دانش انسان درباره هستی است که از اصول و قواعد عامی پیروی میکند و روش پژوهش نامیده می شود. هدف روش پژوهش، تولید دانش تازه یا بهتر کردن دانسته های موجود انسان است و این کار را مانند تولید هر کالای دیگر از طریق استفاده از مواد یا مطالب موجود انجام می دهد. در قلمروها یا مناطق معرفتی، انسان برای تولید دانش تازه روشهای متفاوتی به کار بسته می شود مانند روش فلسفی، دینی، تاریخی، درون کاوی و علمی.

بنابراین روش علمی تنها یکی از این روشهاست که روش پژوهش علمی نامیده می شود. دانش علمی خود به هزاران رشته تقسیم می گردد و هر رشته چهرهٔ خاصی از واقعیت را مورد مطالعه یا پژوهش قرار می دهد. به رغم گوناگونی بی شمار رشته های علمی و روشهای آموزش آنها، روش پژوهش علمی مجموعهای از اصول و ضوابطی است که در تمام رشته های علمی کاربرد دارد. به سخن دیگر، علم از وحدت روش پژوهش برخوردار است و ویژگی دانش علمی نیز از این وحدت روش سرچشمه می گیرد. انسان می تواند هر پدیده مانند پدیدهٔ سیاسی را با روش دینی، فلسفی، تاریخی و علمی مورد مطالعه و بررسی قرار دهد اما دانش حاصل، فقه سیاسی، فلسفه سیاسی، تاریخ سیاسی، یا علوم سیاسی خواهد بود؛ یعنی به رغم یکسان بودن موضوع پژوهش، کاربرد روشهای متفاوت به پیدایی دانش های متفاوت از آن

موضوع مى انجامد. بنابراين واژه «علمي» بيانگر محتواي واقعيت مورد مطالعه نيست بلکه بیانگر روشی است که در پژوهش آن به کار رفته است. به دیگر سخن، دانش علمي ويژگي خود را از روش مي گيرد نه از محتوا. مطالعه هر يديدهٔ جهان با روش علمے دانے شی بے دست مے دھد کے علے آن پدیدہ نامیدہ می شود. از اینجاست که واژه «علم» به عنوان صفت مشترک همه این دانش ها در جلوی نام آنها تکرار می شود. از طرف دیگر، میزان اعتبار یا روایی هر دانش بسته به میزان اعتبار و دقت روشی است که در دستیابی به آن به کار رفته است. روش به عنوان ملاک ارزیابی یا داوری درباره دانشها یا دانسته های انسان نیز به کار بسته می شود. افزون براین، روش پژوهش نقش لکوموتیو قطار علم را نیز بازی می کنید. در نتیجه علم تا آنجا می تواند پیش رود که سرشت و توان روش پژوهش اجازه می دهد. ازاین رو بسیاری از محدودیتها و کمبودهای دانش در هر زمان از کمبودهای روشهای به کار رفته سرچشمه می گیرد. به دلیل کمبودهای روش علمی است که دانش علمی نمي تواند قطعي و يقيني باشد. پس مي توان گفت روش پـ ژوهش علمـي سـه كــار بــسيار بزرگ انجام می دهد که عبارتند از: ۱- تولید دانش، ۲- ارزیابی دانش تولید شده و ۳-تعیین حدود پیشرفت دانش در هر زمان. البته رابطه علم و روش علمی دوسویه یا درواقع دیالتیکی است. همچنان که روش پژوهش، علم را پیش میبرد یافته های علمی نیز اندیشهها و ابزارهایی در اختیار روش پژوهش قرار می دهد و آن را قادر می سازد قطار علم را تا فاصلهٔ دیگری پیش برد. پس نه روش پژوهش علمی و نه علم، پدیده قطعی و ثابتی نیستند؛ هر دو همواره در حال پیشرفت و تکامل انـد. روش پـژوهش علمی در سرشت خود، درصدد اثبات یا رد قطعی پدیدهای نیست، تنها یک نقشهٔ راه است که با پیمودن آن انسان می تواند به کمیت و کیفیت دانسته های خود چیزی بیفزاید، در این راه، تنها چند علامت راهنما به نام اصول عمومی روش پژوهش علمی نصب شده است. پیش از پرداختن به این علائم ، توضیح کوتاهی در مورد دو روش علمی رقیب یعنی روش کیفی و روش کمی لازم است.

روش کیفی پژوهش علمی یکی از دو روش مهم و رایجی است که تنها در يژوهشهاي اجتماعي كاربرد دارد. هدف اين روش فهم عميق يديده هاي اجتماعي از طریق گردآوری دادهها و رده بندی آنها بهصورت الگوهای رفتاری است(۱). در دهههای نخستین سدهٔ بیستم با رونق گرفتن روش اثبات گرایی، روش کیفی به کلی

به حاشیه رانده شد اما پس از نوشته ها و اندیشه های افرادی چون کارل مانهایم و زیگموند فروید، روش کیفی در حاشیهٔ روشهای قابل قبول علمی خودنمایی کرد و در دههٔ هفتاد به عنوان روش علمی معتبری شناخته شد. قبل از این تاریخ، روش کیفی با نامهای گوناگونی در برخی از پژوهشهای اجتماعی به کار می رفت مانند روش انسان شناسی، جامعه شناسی، قوم نگاری، پژوهش میدانی، مشاهده همراه با مشارکت، یا مکتب جامعه شناسی شیکاگو و بالاخره معناکاوی یا هر منوتیکس. در دهه های هفتاد و هشتاد، روش کیفی در بسیاری از رشته های فرعی جامعه شناسی کاربرد پیدا کرد. بعداز تحمل انتقادهای گسترده از سوی طرفداران روش کمی، روش کیفی به بازسازی خود پرداخت و در دههٔ نود با ارائه تکنیکهای جدید وارد میدان شد تا بتواند در برابر انتقاد از ضعف روایی و تحلیل های غیردقیق خود از داده ها، مقاومت کند(۲).

تفاوت اساسی میان روشهای کیفی و کمّی توصیفی بودن اولی و تبیینی بودن دومی میباشد. دادهها ذاتاً کمی نیستند و میتوانند تکه پارههایی از هر چیزی باشند و لزومی ندارد حتماً بهیاری اعداد بیان شوند. بنابراین در روش کیفی نیازی به تدوین جدولهای توزیع بسامد و احتمالات نیست. دادهها میتوانند از طریق واژهها، ایماواشاره، حتی آهنگ صدا یا علائم و رموز دیگر بهدست آیند. این دادهها میتوانند واقعیات را بهصورت نمادین و جامعهشناسانه بیان کنند. اگر مردم به واقعی بودن امری باور داشته باشند آن امر بهمانند یک واقعیت اثر خواهد داشت. روش پژوهش کیفی بر آن است که بدون استفاده از منطق ساختگی، به واقعیت دست یابد. به سخن دیگر، به کیفیت، معنا، متن یا تصور واقعیت از طریق مشاهده عمل انسانها و از راه گفتار آنها، پی ببرد. روش کیفی در عمل از منطق نابسامانی پیروی میکند. ازاینرو پروهش مجبور نیست از روش هما، قواعد، واژهها و رویههای پیش ساختهای بهره برد تا کار مجبور نیست از روشها، قواعد، واژهها و رویههای پیش ساختهای بهره برد تا کار بروهشی خود را تمیز و آراسته جلوه گر سازد.

تعریف دقیق پژوهش کیفی بسیار دشوار است زیرا این روش از واژگان رایج در علوم استفاده نمی کند. تنها می توان گفت روش پژوهش کیفی روشی است که بـرای گردآوری و تحلیل دادههایی به کار می رود که کمی نیستند. برخی گفتهاند روش کیفی به کیفیت یعنی جوهره و پیرامون پدیدهٔ مورد بررسی توجه و تمرکز دارد و دراساس

یک روش ذهنی است که در آن، پژوه شگر کار ابزار پژوهش و سنجش را انجام می دهد. صرفنظر از تعریفهای گوناگون، هدف پژوهش کیفی دستیابی به ژرفای واقعیات اجتماعی است(۳).

روش کیفی جنبهٔ اکتشافی دارد و در پی آن است که بدون تکیه بر تئوریهای جاافتاده، فهم پژوهشگر را به ساختار واقعیات اجتماعی نزدیکتر سازد و می کوشد این کار را از طریق برخورد و تعامل با واقعیت و با فکر باز انجام دهد. فکر باز لازمهٔ تجربه کردن و آموختن از تجربه است. پژوهشگر کیفی واقعیت اجتماعی را مورد عمل و ارزیابی قرار می دهد و از این طریق میان خود و واقعیت اجتماعی ارتباطی برقرار می سازد تا به فهم عمیق واقعیت دستیابد. برخلاف پژوهش کمی که در پی یافتن ارتباط میان پدیدههاست پژوهشگر کیفی در تالاش است میان خود و پدیده رابطه برقرار کند؛ روش کیفی درواقع از نوعی منطق دیالکتیک بهره می برد.

کاربست روش کیفی عملاً جنبه آزمونی پیدا می کند. یعنی تعامل میان پژوه شگر و موضوع پژوهش و مشاهدهٔ پیامدهای آن. در جریان تعامل بیا واقعیت ساختار، فهم پژوهشگر از موضوع پژوهش همواره در حال دگرگونی و بازسازی است. ایین امر اساس همین جریان تئوری سازهانگاری است. بهراحتی می توان گفت روش کیفی نیز از آزمون استفاده می کند و تنها تفاوت آن با روش کمی در این مورد، عدم دستکاری واقعیت بهوسیلهٔ پژوهشگر است. از سوی دیگر، روش کیفی نیز مانند روش کمی در پی فهم ساختار روابط است نه ساختار خود پدیده. روش کیفی سخت مورد پسند پی فهم ساختار روابط است نه ساختار خود پدیده. روش کیفی و فردگرایی پسانوگرایان بوده است آنهم به این دلیل که به اندیشه غیرمنطقی و فردگرایی روش شناختی بها می دهد و با این گفته پل فایربند که: «هر جوری می توان تحقیق کرد»(۱) سازگار است.

پشتیبانی فرانوگرایان به ویژه سازهانگاران از روش پرژوهش کیفی از یک سو و پافشاری آنها بر این اصل بنیادی که ساختار اجتماعی فراوردهٔ اندیشهٔ خود پژوهشگر است، آنها را با معمایی روبرو میسازد؛ چرا که اگر بپذیریم ساختار اجتماعی فراوردهٔ اندیشهٔ خود پژوهشگر است، دیگر دلیلی برای جستجوی واقعیت اجتماعی باقی نمیماند. واقعیت بر ساختهٔ پژوهشگر و واقعیت اجتماعی، هیچیک نمی توانند یکی باشند. یک راه رهایی از این دشواری، روش کیفی تصور پژوهشگر به عنوان یک هستی اجتماعی اجتماعی تعیین میگردد.

بنابراين يذيرش عنيت واقعيت اجتماعي شرط لازم براي جستجوى پديده هاي اجتماعی از جمله ساختار اجتماعی است. فرانوگرایان برآنند که در جریان پژوهش، عین یا واقعیت بی اراده و بی حرکت است و نقشی در پیدایی دانش ندارد؛ واقعیت و دانش مربوط به آن را ذهن میسازد ولی بیاراده و بی حرکت بودن عین به معنی بی اثر بودن آن در رابطه عین و ذهن نیست. هیچ چوبی نمی تواند خود را تبدیل به میز کند، از طرف دیگر هیچ نجاری هم نمی تواند از هیچ، میز بسازد، نجار چوب را در اختیار می گیرد و برای تبدیل آن به میز، مهارت اولیه -که خود نتیجهٔ تجربهٔ او در ساختن میز در زمانهای گذشته است- تاریخ تکامل ابزار نجاری، منطق نجـار در کــاربرد ابــزار و مفهوم ميز بهكار ميافتد و در جريان ساختن ميز، عين يا چوب بـي تفـاوت مـي مانــد زیرا نمی تواند در آنچه ساخته می شود تصمیم بگیرد ولی می تواند نشان دهـ د چـه چیزهایی را می توان یا نمی توان از چوب ساخت. استحکام، ابزار مناسب و مهارت مناسب را چوب تعیین می کند. نجار تنها در چارچوب سرشت و ویژگی های چوب، آزادی عمل دارد و چوب را نمی تواند در اندیشهٔ خود بسازد(۵) ، بنابراین رد تجربه گرایی ناب لازمهٔ امکان پی بردن به دوری یا نزدیکی فهم ما از واقعیت به خود واقعیت نیست. رابطه میان فهم مؤثر واقعیت و خود واقعیت، عامل بـسیار مهمـی در زندگی طبیعی و اجتماعی است. اینکه فهم پژوهشگر از موضوع پـ ژوهش در جریـان پژوهش دگرگون می شود به هیچوجه به این معنا نیست که واقعیت در ذهن تحلیل می رود یا برتری ذهن بر عین ثابت می شود. بدین سان در روش کیفی جهت پیدا کردن راههایی که اجازه میدهد روابط اجتماعی برقرار شده در جریان پژوهش، فهم یژوهشگر از موضوع پژوهش را تعیین کند، کوشش می شود.

روش کمّی، برخلاف روش کیفی، به بررسی بعد کمّی پدیده ها و روابط میان آنها می پردازد. این روش را می توان در بررسی پدیده های طبیعی و همچنین در بسیاری از پدیده های اجتماعی به کار بست. هدف پژوهش کمّی فهم و درک روابط میان پدیده های جهان از طریق ساختن و پرداختن فرضیه ها، مدل ها، قوانین و تئوری ها و کاربرد آنهاست. روش کمّی که به ویژه به روش پژوهش علمی مشهور است، براین پیش فرض استوار می باشد که هستی یک کل به سامان است و تمام اجزای این کل در ارتباط با یکدیگرند و از طریق این ارتباط بر یکدیگر اثر گذاشته و سبب پیدایی پدیده های دیگر می شوند، بنابراین رخداد هر امر یا پدیده ای، پیامد روابط و اثر گذاری

پدیده ها بر یکدیگر است و هدف اصلی پژوهش کمّی کشف این روابط می باشد (٦). در این روش برای پیبردن به روابط میان دو پدیده مانند X و Y تنها یک راه وجود دارد و آن عبارت است از تغییر دادن یکی و مشاهدهٔ دیگری. اگر این مشاهده تغییری در دیگری را نشان دهد می توان نتیجه گرفت میان آن پدیده ها ارتباط موثر و معناداری وجود دارد و در غیر اینصورت می توان حکم به نبود ارتباط میان آندو داد. برای کاربرد این روش چند شرط اساسی وجود دارد: نخستاَنکه، هـر دو پدیـدهٔ X و Y باید تغییریذیر یا متغیر باشند، از اینجا می توان نتیجه گرفت در صورت وجود پدیده های تغییرناپذیر، این روش را نمی توان دربارهٔ آنها به کار برد. شرط دوم آنکه، هردو پدیده باید سنجش یذیر یا اندازه پذیر باشند زیرا تنها از راه سنجش می تـوان پـی برد یدیدهای تغییر کرده است یا نه و شرط سوم آنکه، نتیجهٔ سنجش باید به یاری اعداد بیان شود. از اینجاست که می گویند کمّی کردن، سنجش را امکانیذیر میسازد. یژوهشگر از طریق سنجش به تغییر یی می برد و از طریق تغییر نیز ارتباط میان یدیده ها معلوم یا کشف می شود. ارتباط کشف شده هنگامی که به صورت گزارهای بیان گردد، قانون نامیده می شود، تنها به یاری قانون می توان هستی و رفتار پدیده ها را تبین و پیشگویی نمود. بنابراین هدف نهایی پژوهش کمّی، کشف قوانین حاکم بر رفتار يديده هاست نه توصيف مفصل خود يديـدههـا(٧). يــژوهش كمّــي، ضــوابط و ظرایف بسیار منظم و دقیقی دارد که باید در طراحی پژوهش علمی رعایت گردد. چگونگی طراحی برای کاربست روش های کمّی وکیفی در پژوهش های علمی در چهارچوب این نوشته نمی گنجد. تنها می توانیم برای کمک به درک شباهت ها و تفاوتهای این دو روش، جدولی بهصورت نمودار مقایسه ای ارائه دهیم.

جدول شماره ۱:مقایسه شیوه های کاربست روش های کیفی و کمی در پژوهش پدیده های سیاسی

گامهای مشترک

۱- گزینش موضوع پژهش ۲- بیان مسئله پژوهش

٤- تعيين هدف پژوهش و حدود آن

شيوه روش كيفي	شیوه روش کمّی
۵- متغیرها در جریان تجزیه دادهها خودنمایی می کنـد،	٥- شناسايي متغيرهاي دخيل در مرحله
از قبل شناسایی نمیشوند.	تدوين طرح
۲- ارائهٔ نظریه براساس متغیرهای شناسایی شده در	 ۲- ارائه نظریه براساس متغیرها شناسایی شده
جریان تجزیه و تحلیل دادهها جریان تجزیه و تحلیل دادهها	در مرحلهٔ تدوین طرح
۷- تلاش برای فهم سرشت وحدت گرای اجزاء به	۷- تبدیل نظریه به فرضیه
جای ارائه پیشاپیش فرضیه	
۸- تلاش برای فهم روندهای پویا برای رسیدن به فهم	۸– تعیین و پیشگویی فرضیه
بهتر بهجای پیشگوی <i>ی</i>	
٩- پژوهشگر خود ميزان و معيـار فهـم واقعيـت اسـت	۹- آزمون فرضیه
(ذهن پژوهشگر امری را تأیید یا رد میکند –	الف- تعيين نوع رابطه ميان
ذهن گرایی)	متغیرهایمستقل و وابسته
الف- رابطه خــود پژوهــشگر بــا موضــوع پــژوهش	
مطرح میشود	
ب- ارائه فرضیه بدون تلاش برای آزمون آن	ب- تعریف عملی فرضیه و تعیین
پ – مشاهه پدیده در حالت طبیعی آن و بدون	شاخصهای متغیرهای فرضیه
اعمال كنترل	پ– تعیین روش کنترل متغیرها
	(۱) با روش آزمایشگاه <i>ی</i>
ت- متغیرها دستکاری نمیشوند تنها در حالت	(۲) با روش آزمایشی
طبیعی مورد مشاهده قرار میگیرند	(۳) با روش آزمایش مانند
ث – توصیف خود پدیده، موردنظر است، نه	(٤)با روش مقايسه اي
توصيف تغيير آن	ت- دستكارى متغير مستقل
	ث – مـشاهدهٔ شـاخصهـای متغیـر
	وابسته بهمنظور پیبردن به دگرگونی احتمالی
	آنها
۱۰- استفاده از فهم حاصل از تجزیه و ردهبندی دادهها	۱۰- گـردآوري دادههـا (عمومـاً از طريـق
بهعنوان وسیلهای برای فهم بهتر و عمیقتر پدیده مورد	نمونهبرداري)
نظر.	7
۱۱-تجزیـه و تحلیـل در روش کیفـی ماننـد برداشـتن	۱۱- تجزیه وتحلیل دادهها بهیاری اعـداد و
مرتب قشرهای پیاز برای رسیدن به مغز آن میباشد.	ارقام
۱۲- مغز پدیدههای اجتماعی همان باورها، سنتها و	
گرایشهای انسان است که سرچشمه عمل انسانی و	۱۲- تفسیر و نتیجـهگیـری از آنچـه دادههـا
در نتیجه پدیدههای اجتماعی است و این پدیدههای	نشان میدهند.
اجتماعی عموماً به صورت رفتـار و گفتـار هـستند کـه	Ŧ
مورد توجه مکتبهای رفتـارگرایی(behaviorism) و	(- ( )**
گفتارگرایی (discoursism) میباشید که بیا هم دو	ر بال <i>ص</i>
مفهوم متن (text)و محيط يـا زمينـه (context) را در	
گفتمان پسانوگرایی بهوجود میآورند.	11.7

تفاوتها

می توان تفاوت های این دو روش پژوهش را به صورت زیر خلاصه کرد:

۱- روش کمّی در سرشت خود پویاست؛ به دنبال پی بسردن و توصیف کردن روابط میان پدیده ها از طریق مشاهدهٔ دگرگونی می باشد؛ درحالی که روش کیفی در پی توصیف خود پدیدهٔ موردنظر است نه در پی تأیید یا رد ارتباط آن با پدیده ای دیگر. بسرای توصیف دقیق هر پدیده باید زمان یا دگرگونی را متوقف کرد تا دگرگونی سبب نادرست بودن توصیف نگردد و ازاین رو روش کیفی در سرشت خود روشی ایستاست.

۲- پژوهشگر کمّی، قبل از آغاز کار برنامه یا طرحی بسرای انجام پـ ژوهش دارد و راه خود به سوی هدف را براساس آن طرح یا نقشهٔ راه انجام مـی دهـد، درحالی کـه پژوهشگر کیفی تنها قصد مشاهدهٔ واقعیت، بدون ارائه پیشاپیش هر نظریه یا ضـوابطی را دارد تا از این طریق دانشی از پدیدهٔ مورد نظر به دسـت آورد. درواقع، تنها برنامهٔ ساده ای برای مشاهده واقعیت موردنظر در اختیار دارد.

۳- در روش کمّی، نظریه و فرضیه قبل از گردآوری داده ارائه می گردد درحالی کـه در روش کیفی، نظریه و فرضیه بعداز گردآوری و تحلیل داده ها خودنمایی می کند.

٤- پژوهش كمّى در پى تأييد يا رد فرضيه هاست تا بتواند قانونى را كشف كند و به يارى آن قانون، رفتار نوعى پديده هاى مورد نظر را تبيين يا پيشگويى كند؛ درحالى كه روش كيفى به بدنبال فهم عميق پديده مورد نظر است، نه كشف قانون حاكم بر رفتار نوعى پديده ها.

۵- اگر تبیین و پیشگویی رفتار پدیده های طبیعی را تنها از طریق کشف قوانین مربوطه ممکن بدانیم و تبیین و پیشگویی رفتار انسان را از طریق فهم عمیق باورها، ارزشها و گرایشهای او تلقی کنیم می توانیم بگوییم روش کیفی مناسب ترین روش برای مطالعه پدیده های اجتماعی است ولی در نیمهٔ راه متوقف می شود و به قانون نمی رسد. در حالی که روش کمی رامی توان در هر دو زمینه طبیعی و اجتماعی به کار برد.

پس از شناسایی قواعد پژوهش علمی این سؤال مطرح می شود که آیا می توان این روش را در پژوهش پدیدههای سیاسی به کار برد؟ برای دادن پاسخ مثبت به این پرسش، پذیرش یک پیشفرض لازم است و آن اینکه رفتار سیاسی انسانها از منطق ابزاری پیروی می کند. با توجه به پی آمدهای مهم عمل سیاسی، بازیگران صحنه سیاست پیش از دست زدن به هر اقدام سیاسی پی آمدهای منفی یا مثبت آن را در نظر می گیرند و درواقع سود و زیان آن را به نحوی محاسبه می کنند و تنها زمانی دست به عمل می زنند که براساس محاسبه خود آنها سود قابل تصور بیش از زیان آن باشد یا به عبارت دیگر منافع به دست آمده از هزینههای آن به طور چشمگیری بیشتر باشد. البته هرگونه محاسبه از جمله محاسبه سیاسی می تواند کاملاً نادرست باشد اما این امر

خدشهای به اصل محاسبه گری نمیزند. سیاستمداران با در دست داشتن برترین اقتدار و قدرت سیاسی در یک جامعه که معمولاً با در نظر گرفتن منافع عمومی آن جامعه است دست به عمل میزنند که عمل سیاسی نامیده می شود. عمل سیاسی، پدیده های سیاسی را به وجود می آورد و از مطالعهٔ پدیدههای سیاسی با کاربست روش علمی دانشی به دست می آید که علم یا علومسیاسی نامیده می شود. مشاهده، اساس روش علمی است. یدیده نیز به هر امر یا واقعیتی گفته می شود که مشاهده پذیر باشد و اگر دانش هر رشته را حاصل مطالعهٔ پدیده های آن رشته با روش علمی بدانیم، باید بپذیریم که پدیده های سیاسی را نیز میتوان با روش علمی بررسی کرد و دانش حاصل از این بررسی را نیز مى توان علم يا علومسياسى ناميد. البته كاربست اين روش در همه رشتهها دشوارىهاى خاص خود را دارد و در مطالعهٔ پدیدههای سیاسی بهعلت پیچیدگی زیاد و رازآلود بودن بسیاری از اعمال سیاسی، این دشواری افزونتر می شود. اما این هرگز بدان معنا نیست که روش علمی را نمیتوان در مطالعهٔ پدیده های سیاسی به کار بست.

آنچه بهطور بسیار فشرده درباره روش پژهش علمی و گونههای کیفی و کمّی آن گفته شد، نشان می دهد هردوی این روشها در پی فهم و درک واقعیتها از طریق مشاهدهٔ آنها هستند و تفاوت یا اختلاف آنها اساساً برمی گردد به شیوهٔ مشاهدهٔ واقعیت و نتیجه گیری از آن. اگر افزون بر آنچه درباره روش پژوهش علمی بهطور کلی بیان شد، دادههای جدول مقایسه ای دو روش کمّی و کیفی را نیز در نظر بگیریم، در این دو روش پژوهش علمی، ۱۰ عنصر مشترک تشخیص می دهیم که عبارتند از:

۱- بیان مسئله پژوهش ۲- بررسی ادبیات و نظرات موجود ۳- تعیین و توضیح هدف یژوهش، ٤- تعیین روش مناسب برای مشاهدهٔ واقعیت، ٥- کاربست روش تعیین شده در گردآوری و تحلیل دادهها، ٦- دغدغهٔ اعتبار منابع دادهها، ٧- روایی نتیجه گیری از تحلیل دادهها، ۸- بیان صریح یافتههای پژوهش و پیامدهای نظری و عملی آنها، ۹- رعایت ترکیب و تناسب در سازماندهی پژوهش و ۱۰- رعایت قواعد شکلی در تدوین گزارش یژوهش. از این عناصر دهگانه، موارد ٥ تا ۱ و۸ تا ۷ عناصر روششناختی هستند و عناصر ۲، ۹ و ۱۰ را می توان عناصر شکلی یا ساختاری نامید. رعایت همهٔ این عناصر دهگانه در انجام هر نوع پژوهش علمی لازم است و عدم رعایت هر یک از آنها کاستی چشمگیری را در جریان و نتیجه یژوهش بهدنبال دارد. همانطور که یادآور شدیم، كاربست اصول روش پژوهش عملي نه تنها براي توليد كالاي علمي لازم است بلكه بهعنوان ملاک ارزیابی کالای تولید شده نیز بهکار میرود. براساس این واقعیت، عناصر دهگانه فوق با هم بهعنوان مقیاس ارزیابی پایاننامههای دوره دکترای علومسیاسی و ۱۱ ا روابط بین الملل دانشگاه تهران به کار بسته شده است. نگارنده بر این باور است که این مقیاس را باید در ارزیابی هر یژوهش عملی به کار بست.

کاربست روش پژوهش علمی بهعنوان مقیاس ارزیابی پایاننامههای دورهٔ دکترای علومسیاسی و روابط بینالملل دانشگاه تهران

در ارزیابی پایاننامههای دوره دکترای علومسیاسی و روابط بینالملل دانشگاه تهران، عناصر دهگانه فوق به عنوان اجزای مقیاس ارزیابی به کار بسته شد. با چشم پوشی از وزن نسبی آنها در تعیین کیفیت عمومی پژوهش، برای هریک از این موارد به طور یکسان ارزش عددی صفر تا ۹ در نظر گرفته شده و در نتیجه مقیاس خطی ده درجه ای به صورت زیر ترسیم گردید.

· 1 7 7 2 0 7 V A 9

این مقیاس در ارزیابی هریک از عناصر دهگانه ملاک به کار بسته شده تا تجزیه و تحلیل کمی ارزیابی ها یا داوری ها امکان پذیر شود. تعیین ارزش عددی برای هریک از این عناصر در هریک از پایان نامه های مورد بررسی بر پایهٔ داوری نویسنده صورت گرفت که طبعاً می تواند نادرست باشد اما از آنجا که داوری نویسنده به عنوان ابزار سنجش در مورد تمام پایان نامه های مورد بررسی به طور یکسان به کار رفته است، براساس اصل پایایی ابزار سنجش، از روایی یا اعتبار لازم برخوردار می باشد.

بعد از تعیین روش و ابزار سنجش، تعداد ۱۰ پایاننامه دورهٔ دکترای روابط بینالملل از میان ۱۲ پایاننامه دفاع شده از میان ۲۰ موضوع پایاننامه ثبت شده و تعداد ۱۰ پایاننامه دورهٔ دکترای علومسیاسی از میان ۷۰ پایاننامه دفاع شده از مجموع ۱۲۰ موضوع ثبت شده تا زمان این بررسی، از طریق نمونهبرداری تصادفی برگزیده شد تا عملاً یکبهیک مورد بررسی قرار گیرند. بعداز انتخاب این نمونهها معلوم گردید نمرات یا درجات تعیین شده توسط هیئتهای ژوری برای یک پایاننامه در نمونهٔ علومسیاسی و یک پایاننامه در روابط بینالملل در دفاتر ثبت نشده است. جهت پاسداری از گویایی و معرف بون نمونه، از حذف یا جابجایی آنها خودداری شد و آن دو پایاننامه همچنان در نمونه باقی ماندند. در مواردی که هیئتهای ژوری عالی» یا «بسیار خوب»، «عالی» یا «بسیار خوب»، «عالی» یا «بسیار شد تا به داوری کمّی تبدیل بشوند.دادههای حاصل از بررسی هریک از این ۲۰ شد تا به داوری کمّی تبدیل بشوند.دادههای حاصل از بررسی هریک از این ۲۰ پایاننامه در جدول شماره ۲ و در ستونهای ۱ تا ۱۰ آمده است.

ı
بررسی روش
اشناختى إ
پاياننامەهاى
، دورۀ د
کترای

	ان	انشگاه تهر	اسیاسی د	ملل علوه	بط بينال	رای روا	ره د کت	ن نامهٔ دو	سى پاياز	ه از برر،	ىت آمد	های بدس	ره ۲: داده	حدول شما	•
	11- تفاوت	۱۳ – نمره داوری ژوری	۱۱-میانگین	। । – रुज्य । जा। ८	۱۰-رعایت قواعد شکلی در نگارش گزارش	۹- رعایت ترتیب و تناسب در سازماندهی	۸-یافتههای پژوهش و دستاوردهای آن	۷- روایی نتیجه گیری از دادهها	9-اعتبار منابع داددها	۵-کاربست روش در یادآوری دادهها	۴- تناسب روش با موضوع	۳- صراحت و حدود هدف	ه ایمان ۲۰ ۳ - در دسی ادیبات موجود ۲۰ ۵ م	١-چگونگىييان مسئله	شماره پاياتنامه
	-	معلوم نيست	177/7	١٣٢	١٦	١٦	١٤	١٨	١٤	٨	٨	1.	١٤	١٦	1
	٥/٢	19	۱۳/۸	۱۳۸	١٦	١٦	١٤	١٢	١٨	١.	١٤	١٤	١.	١٤	۲
	٤/٤	19/0	10/1	101	١٦	١٦	١٦	۱۷	١٦	17	١٥	١٦	١٤	۱۳	٣
	٣	19	۱٦/-	١٦٠	19	19	۱۳	١٢	١٨	١٤	١٥	۱۷	١٦	۱۷	٤
	٦/٨	11/0	11/V	117	١٦	١٦	١٤	٨	١٦	١٢	١.	٨	٧	١.	٥
	٤/٢	19	١٤/٨	١٤٨	۱۷	۱۷	١٦	۱۷	۱۷	١٢	١٦	١٤	11	11	٦
	٦/٣	١٩	17/7	177	۱۷	١٦	١٥	١٢	١٦	١٢	١.	١.	11	٨	٧
	٦/٤	١٨	١١/٦	117	١٥	١٤	11	١.	۱۳	١.	١.	٨	17	۱۳	٨
	٤/١	١٨	17/9	189	۱۷	١٦	١٦	١٥	۱۷	١٤	٨	٨	١٦	17	٩
	0/9	١٨	17/1	171	١٥	١٦	٧	٧	۱۷	۱۳	٨	١.	۱۳	١٥	١٠
	0/17	١٨/٦٦	17/29	14/29	۱۷٤	177	17/71	17/A	177	11//	۱۱/٤	11/0	۱۲/٤	17//	میانگین روابط
	-	معلوم نيست	11/1	111	۱۷	11"	11	11	١٦	11	٨	٨	٦	١٠	11
	1/9	١٨	17/1	LF1	١٨	17	14	١٣	14	17	1٧	١٨	۱۷	١٦	17
	۲/۲	١٨	10/A	101	17	١٦	١٤	١.	۱۷	17	17	۱۷	١٦	۱۷	١٣
	٣/١	١٨	1 2/9	129	17	١٦	17	١٧	14	17	١٤	١٤	١٨	١٨	١٤
	٤/٨	١٩	1 2/7	127	1٧	17	17	١٧	١٧	17	17	١.	١.	١٢	10
	٧/٦	11/0	۱۲/۳	۱۲/۳	۱۷	17	١٦	٨	۱۷	٨	٨	٨	٨	٨	١٦
2	۲/۲	19	۱٦/٨	17/	١٨	١٨	10	١٧	17	۱۷	١٨	19	١٩	١٩	١٧
הניש ננים	1/2	١٨	17/7	177	19	19	10	١٧	19	10	17	١٤	۱۳	١٩	١٨
	1/0	١٨	17/0	170	١٨	17	17	17	17	17	1/	۱۷	17	۱۷	19
	٠/٤	19	١٨٦	١٨٦	۱۸	19	14	19	١٨	19	١٨	19	19	19	۲.
֓֞֝֝֝֜֝֝֜֜֜֝֝֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	4/•4	۱۸٬۳۸	10/79	107/9	1V/0	171	12/7	۱٤/-	۱۷/٤	15/7	12/9	1 £/£	17/90	10/0	میانگین سیاسی
	12/11	1//07	18/49	YAV/A	17790	17/2	1 £/1	۱۳/٤	۱٦٨	17/10	17/10	17/90	177/10	18/1	میانگین کل
וני					40				-	16.1	7-1	نسرا			دل د

در رابطه با دادههای این جدول و ترتیب تنظیم آن توضیح چند نکته لازم است:

۱- ترتیب قرار گرفتن عناصر دهگانه در این جدل بر دو پیشفرض استوار است
الف- این ترتیب منطقی است، یعنی پژوهشگر نمی تواند بدون برداشتن گام قبلی، گام
بعدی را بردارد و ب- چگونگی برداشتن گام قبلی در کیفیت گام بعدی مؤثر است.

۲- هریک از عناصر ملاک روی مقیاس ده درجهای سنجیده شده و نتیجهٔ حاصل در عدد دو ضرب گردیده تا براساس معیار رایج ۲۰ نمرهای در ستونهای جدول ثبت شود.

۳- قراردادن «چگونگی بیان مسأله پژوهش» قبل از بقیه و براساس پیشفرض ب بدین معناست که چگونگی برداشتن این گام در تمامی گامهای بعدی روششناختی (گام های ۱ تا۵ و ۷ و ۸) مؤثر است.

3- ردیفهای ۱ تا ۱۰ جدول نمایانگر دادههای حاصل از بررسی پایاننامههای دوره دکترای رشتهٔ روابط بینالملل است و دادههای مربوط به بررسی پایاننامههای رشتهٔ علومسیاسی در ردیف ۱۱ تا ۲۰ قید شده است. برای امکانپذیر کردن مقایسهٔ این دو گروه از پایاننامهها با یکدیگر، میانگین دادههای هر گروه در انتهای ستونهای مربوطه ذکر شده است و در آخرین ردیف نیز میانگین کل دادههای هر ستون آمده است. ستونهای ۱ تا ۱۶ به ترتیب امتیاز هریک از پایاننامهها، میانگین آنها، نمرهٔ تعیین شده بهوسیله هیئت ژوری و بالاخره تفاوت میان میانگین بهدست آمده با کاربرد این ملاک بررسی شده و نمرهٔ تعیین شده بهوسیله هیئت ژوری آمده است.

0- دادههای جدول شماره ۲ را به شیوههای فراوان می توان مورد تجزیه و تحلیل قرارداد. در این بررسی جهت رعایت محدودیت فضای تعیین شده، تنها چند مورد تجزیه و تحلیل مناسب با هدف این پژوهش صورت گرفته است

7- پایاننامههای مورد بررسی با اعداد ۱ تا ۲۰ در نخستین ستون جدول شماره ۲ معرفی شدهاند و مشخصات کامل آنها و اسامی هیئتهای ژوری نزد نگارنده محفوظ است.

تجزیه و تحلیلی از دادههای مندرج در جدول شماره ۲

الف-جایگاه عناصر دهگانه در تعیین نمرهٔ نهایی پایاننامههای مورد بررسی

از ده عنصر ملاک این بررسی، سه عنصر «اعتبار منابع دادهها» ، «رعایت ترتیب و تناسب در سازماندهی پژوهش» و «رعایت قواعد شکلی در نگارش گزارش پژوهش» (ستونهای 7 ، ۹ و ۱۰ جدول)، عناصر ساختاری و شکلی هستند و بقیهٔ عناصر را می توان عناصر روششناختی نامید. قوی ترین و ضعیف ترین پایان نامهها (ستونهای ۲۰ و ۱۱ جدول) با میانگینهای ۱۸/۱ و ۱۱/۱ و ۷/۱ نمره (۷/۷ نمره (۱۱/۱ –۱۸/۱) در

میانگین تفاوت دارند. بیشترین تفاوت نمرات آنها در بررسی ادبیات و نظرات موجود، ۱۳ نمره (۱۳= ۱–۱۹) و کمترین تفاوت آنها تنها ۱ نمره (۱۳–۱۸–۱۸) میباشد؛ آنهم در رعایت قواعد شکلی در نگارش گزارش پژوهش. میانگین نمرات این دو پایاننامه در سه عنصر ساختاری و شکلی به ترتیب ۱۷/۲۱ و ۱۵/۳۳ با تفاوت ۱ین دو پایاننامه در سه عنصر ساختاری و شکلی به ترتیب ۱۳/۲۱ و ۱۵/۳۳ با تفاوت برابر بیشتر است. این خود نشان می دهد جنبه های شکلی پایاننامه های قوی و ضعیف برابر بیشتر است. این خود نشان می دهد جنبه های شکلی پایاننامه های قوی و ضعیف تفاوت چندانی با هم ندارند. در مقایسه با تفاوت میان میانگین های عناصر روش شناختی آنها که به ترتیب ۱۸/۷۱ و ۹/۲۸ می باشند به اختلاف فاحش ۹/۲۳ (۱۸/۷) پی می بریم که بیش از ٤ برابر اختلاف آنها در عناصر شکلی است و این بدان معناست که ظاهر آرایی در داوری این پایاننامه ها نقش مؤثری داشته است.

تحلیل دادههای جدول شماره ۲ به روش دیگری این یافته را تأیید میکند. بر پایهٔ دادههای جدول فوق، میانگین کل ۲۰ پایاننامه مورد بررسی ۱٤/٣٩ میباشد. ۱۰ یایاننامه میانگین بالاتر و ۱۰ یایاننامه هم میانگین یایین تر از میانگین کل دارند. میانگین مشترک گروه اول در سه عنصر شکلی ۱۷/٤٦ و میانگین مشترک گروه دوم در همان عناصر ۱۷/۱ و با تفاوت ناچیز ۰/۳۱ (۱۷/۱ –۱۷/۱ –۱۷/۱) بهسود گروه اول می باشد؛ درحالی که میانگین های این دو گروه در عناصر روش شناختی به ترتیب ۱۲/۱۲ و ۱۲/۲۱ و با تفاوت چشم گیر ۳/٤٦ (۳/٤٦= ۱۲/۲۱–۱۲/۱۲) است که بازهم اثر ظاهرآرایی در تعیین نمرهٔ داوری را نمایان کرده و گویای آن است که بیشترین نمرهٔ پایاننامههای ضعیف از ظاهرآرایی بهدست میآید. این بررسی تا اینجا نشان مىدهد عناصر شكلى-ساختاري مستقل از عناصر روش شناختى هستند، ولى عناصر روش شناختی آشکارا متأثر از یکدیگر می باشند و بهویژه از چگونگی برداشتن گام نخست اثر می پذیرند. میانگین مشترک ۱۰ پایاننامهٔ قوی تر در بیان مسئلهٔ پژوهش ۱۳/۱ و میانگین مشترک ۱۰ یایاننامهٔ ضعیفتر در همان عنصر ۱۱/۱ و با تفاوت معنا دار، ۵ (۵= ۱۱/٦–۱۱/٦) می باشد. از طرف دیگر، اثرگذاری عناصر روششناختی بر یکدیگر را از میزان اختلاف آنها نیز می توان استنتاج کرد. همچنانکه جدول شماره ۲ نمایان میسازد میانگین مشترک ۲۰ پایاننامهٔ مورد بررسی درعناصر هفتگانه روش شناختی عبارتند از ۱۶/۱–۱۳/۱۵، ۱۲/۹۵، ۱۳/۱۵، ۱۳/۱۵ ، ۱۳/۱و ۱۶/۱ که تفاوت بیشترین و کمترین آنها در حد عدد ۱ (۱۲/۹ = ۱۲/۹ - ۱۲/۱ می باشد.

ب- مقایسه میانگین عناصر دهگانه با یکدیگر و با میانگین کل

دادههای مندرج در ستونهای ۱ تا ۱۰ جدول شماره ۲ نمایانگر وضعیت هریک از پایاننامهها در هر یک از عناصر دهگانه ملاک این بررسی میباشد. در انتهای هر ستون که به این عناصر اختصاص دارد، میانگین آن ستون نیز قید شده است تا علاوه بر مقایسهٔ وضعیت هریک از این پایاننامهها با یکدیگر، نقاط قوت و ضعف آنها را نشان دهد. میانگینهای ستونهای دهگانه همراه با تفاوت نمرهٔ قویترین و ضعیف ترین پایان نامه در آن عنصر در جدول شماره ۳ به صورت زیر مشخص شده است:

جدول شماره ۳: مقایسه میانگین در عناصر دهگانه ملاک بررسی

تفاوت نمره قوى ترين	میانگین پایاننامههای بیستگانه	عناصر دهگانه ملاک بررسی
	-	عاظر دهای شر ک بررسی
و ضعیف ترین پایان نامه	در هر یک از عناصر	
19-1•=9	1 £ / 1	۱– چگونگی بیان مسئله پژوهش
19-7=14	17/0	۲- چگونگی بررسی ادبیات و نظرات موجود
19-11	17/90	۳-میزان وضوح هدف پرورش و حدود آن
1 A-A = 1 •	17/10	٤- تناسب روش با موضوع پژوهش
19-11	17/10	٥- كاربست روش با موضوع پژوهش
7-14-14	17/A	٦- كمّيت و كيفيت منابع دادهها
19-1	18/80	۷– روایی نتیجه گیری از تحلیل دادهها
1A-V = 11	15/1	٨- وضوح يافتهها و پيامد آنها
19-17 =V	۱٦/٤	۹- رعایت ترتیب و تناسب در سازماندهی
S-1	TUU	پژوهش
19-10=8	17/90	۱۰- رعایت قواعد شکلی در نگارش گزارش
	, I	پژوهش
1/1-1: 19=79-//	12.00	١١- ميانگين ستونها

جدول فوق بیانگر آن است که بیشترین اختلاف نمره در عناصر دهگانه، مربوط به چگونگی بررسی ادبیات و نظرات موجود (۱۳=۳–۱۹۹) و کمترین اختلاف مربوط به رعایت قواعد شکلی در نگارش پایاننامه مورد بررسی (٤=١٥-١٩) میباشد.

بنابراین می توان گفت توجه به شکل و ساختار بهوسیله داوران، سبب نادیده گرفتن تفاوت میان پایاننامههای قوی و ضعیف می گردد. مقایسه عناصر دهگانه با یکدیگر بهمنظور یی بردن به قوت و ضعف مشترک این پایاننامهها نشان می دهد ضعیف ترین نقطهٔ مشترک آنها در بیان واضح هدف پژوهش و حدود آن (۱۲/۹۵) میباشد و قوی ترین نقطه مشترک نیز با میانگین ۱٦/٩٥ در میزان رعایت قواعد شکلی در نگارش آنهاست. در مقام مقایسهٔ میانگین پایاننامههای مورد بررسی در هریک از عناصر دهگانه با میانگین این میانگینها (۱٤/٣٩) معلوم می شود بیشترین انحراف از میانگینها بهمیزان ۲/۵٦ مربوط به رعایت قواعد شکلی (۲/۵۱–۱۲/۹۵) است و کمترین انحراف بهمقدار ۰/۲۹ (۱۲/۰= ۱/۲۹) مربوط به گام نخست یا چگونگی بیان مسئله پژوهش می باشد و اهمیت این گام را در امر پژوهش نمایان میسازد که بسیار منطقی نیز هست چراکه اگر بپذیریم پژوهش یعنی جستجوی پاسخ به پرسش یا پرسشها، طبیعی است اگر خود پرسش مشخص و معلوم نباشد نمی توان برای آن پاسخی پیدا کرد. درواقع بدون داشتن پرسشی مشخص، جستجو برای پاسخ آن، امر بیهوده ای بیش نخواهد بود. اگر عناصر سه گانه ساختاری - شکلی را نادیده بگیریم می توانیم به ارتباط بسیار نزدیک عناصر روش شناختی با یکدیگر، بهویژه ارتباط با چگونگی بیان مسئلهٔ پژوهش آشکارا پی ببریم. میانگین میانگینهای عناصر هفتگانه روششناختی ۱۳/٤۷ است که بیشترین انحراف از این میانگین در میان عناصر روششناختی بهمیزان تنها ۰/۵۲ و مربوط به میزان وضوح هدف پژوهش و حدود آن (۱۳/۱۲۰٤۷/۹۵ = ۰/۵۲) است که بازهم اثرپذیری عناصر روششناختی از یکدیگر را نمایان میسازد.

مقایسه نتیجه حاصل ازداوری با ملاک این بررسی با داوری هیئتهای ژوری پایاننامهها

برپایه دادههای جدول شمار ۲ میانگین کل پایاننامههای مورد بررسی با روش این پژوهش، ۱٤/۳۹ و براساس داوری هیئتهای ژوری ۱۸/۵۲ میباشد که تفاوت چشمگیر چهار و سیزده صدم (٤/١٣ -١٤/٣٩) را نشان مي دهد. بر پايه داوری هیئتهای ژوری، اختلاف میان قوی ترین و ضعیف ترین پایان نامهها (ردیفهای ۲۰ و ۸ جدول شماره ۲) تنها یک نمره (۱۱ ۱۸–۱۹) است درحالی که این

تفاوت میان آنها براساس این بررسی هفت نمره (V=11/1-1/1) میباشد و این واقعیت ناخوشایند را برملا میسازد که در ارزیابی هیئتهای ژوری از این پایاننامهها، تفاوت چندانی میان بهترین و بدترین آنها وجود ندارد. در مقام مقایسهٔ نمرات یکایک این پایاننامهها با دو روش ارزیابی مورد بحث، نکات جالب دیگری نیز خودنمایی میکند. تفاوت قوی ترین و ضعیف ترین پایاننامههای در میانگین عناصر هفتگانه روش شناختی نه و هفتاد و یک صدم (V=10/1-10/10) و در معدل عناصر سه گانه شکلی سه نمره (V=10/1-10/10) یعنی بیش از سه برابر کمتر است که بازهم نقش موثر ظاهر آرایی در داوری هیئت ژوری را به نمایش می گذارد. نقش ظاهر آرایی در جلب توجه هیئتهای ژوری را از طریق دیگری نیز می توان نقش ظاهر آرایی در جلب توجه هیئتهای ژوری را از طریق دیگری نیز می توان توانستهاند از هیئتهای ژوری نمرات ۱۸ بهبالا بگیرند ولی گویاتر از همه مقایسه وضع قوی ترین و ضعیف ترین پایاننامه در رعایت قواعد شکلی و نتیجهٔ داوری هیئتهای ژوری است. این دو پایاننامه در رعایت قواعد شکلی تنها سه نمره و در هیئتهای ژوری تنها یک نمره با هم اختلاف دارند.

ت - مقایسه پایان نامههای رشته های روابط بین الملل و علوم سیاسی

میانگین کل ۱۰ پایان نامه رشته روابط بین الملل (ردیف های ۱ تا ۱۰ جدول ۲) و میانگین کل ۱۰ پایان نامه رشتهٔ علومسیاسی (ردیف های ۱۱ تا ۲۰ جدول ۲) ۱۵/۲۹ می باشد که با تفاوت ۱/۸ به سود پایان نامههای علوم سیاسی است. میانگین گروهی ۷ عنصر روش شناختی پایان نامههای روابط بین الملل ۱۲/۲۸ می باشد و از آن پایان نامههای رشتهٔ علوم سیاسی ۱۴/۵۱ و با تفاوت قابل ملاحظه دو و هفت صدم (۲/۲۲ می ۱۲/۲۸ می باشد و این پایان نامههای رشتهٔ علوم سیاسی است و این واقعیت را نشان می دهد که دانشجویان رشتهٔ علوم سیاسی در کاربرد عناصر روش شناختی در پژوهش خود بهتر از دانشجویان روابط بین الملل عمل کرده اند و این امر در بالاتر بودن میانگین گروهی آنها نقش عمده ای بازی کرده است. میانگین گروهی پایان نامههای رشته های روابط بین الملل و علوم سیاسی در سه عنصر شکلی به ترتیب ۱۳/۲۱ و ۱۸/۳۳ با تفاوت حدود ۲ نمره به سود پایان نامههای علوم سیاسی را نشان می دهد که اند کی کمتر از تفاوت این دو گروه در زمینه روش شناختی است. میانگین نمرات تعیین شده به وسیله هیئت های ژوری برای پایان نامههای رشتهٔ روابط میانگین نمرات تعیین شده به وسیله هیئت های ژوری برای پایان نامههای رشتهٔ روابط میانگین نمرات تعیین شده به وسیله هیئت های ژوری برای پایان نامههای رشتهٔ روابط میانگین نمرات تعیین شده به وسیله هیئت های ژوری برای پایان نامههای رشتهٔ روابط میانگین نمرات تعیین شده به وسیله هیئت های ژوری برای پایان نامههای رشتهٔ روابط

بین الملل ۱۸/۳۱ و برای پایان نامههای رشتهٔ علوم سیاسی ۱۸/۳۸ بوده و تفاوت اند کی را به سود پایان نامههای روابط بین الملل بازگو می کند ولی با توجه به اینکه پایان نامههای رشتهٔ علوم سیاسی به صورت گروهی در هر دو دسته از عناصر روش شناختی و شکلی قوی تر از پایان نامههای رشته روابط بین الملل میباشند میتوان نتیجه گرفت ارفاق هیئت های ژوری درمورد پایان نامههای رشته روابط بین الملل بیش از پایان نامههای علوم سیاسی بوده است. در رشته روابط بین الملل بیشترین ارفاق هیئت ژوری در مورد پایان نامه شماره 0 جدول 1 بوده به نحوی که این پایان نامه با میانگین 11/7 توانسته از هیئت ژوری نمره 11/7 و با تفاوت شش و هشت دهم پایان نامهٔ شماره 11/7 به دست آورد. در رشتهٔ علوم سیاسی این ارفاق حداکثری در مورد پایان نامهٔ شماره 11/7 در جدول 11/7 صورت گرفته است. این پایان نامه نیز با میانگین 11/7 موفق به دستیابی به نمره 11/7 با ارفاق شش و دو دهم 11/7 11/7 11/7 هئیت ژوری شده است.

در مقام مقایسه، میانگین کل ۲۰ پایاننامه مورد بررسی با ملاک این پژوهش و روش داوری هیئتهای ژوری به اعداد ۱۸/۵۹ و ۱۸/۵۲ برمیخوریم که نشان می دهد: ۱-در تمام موارد، نمرهٔ تعیین شده به وسیلهٔ هیئتهای ژوری بالاتر از نمرهٔ حاصل از کاربرد ملاک این پژوهش است ۲- میانگین ارفاق هیئتهای ژوری رقم قابل ملاحظهٔ چهار و سیزده صدم ((7.13=7.00))را نشان می دهد و (7.13=7.00) این ارفاق در مورد پایاننامههای روابط بین الملل پنج و هفده صدم ((7.10=7.00)) و در مورد پایاننامههای علومسیاسی سه و نه صدم ((7.10=7.00)) بوده است.

نتيجهٔ يافتههاي اين پژوهش

نتایج یافته های این بررسی کوتاه را می توان به صورت زیر بیان کرد:

۱- در ارزیابی ۲۰ پایاننامه مورد بررسی ملاک مشخصی به وسیله هیئتهای ژوری به کار نرفته است.

۲- ارزش پژوهشی این پایاننامهها عموماً نادیده گرفته شده، به طوری که تفاوت میان بهترین و بدترین پایاننامه در ارزیابی های هیئت های ژوری از ۱/۵ تجاوز نمی کند.

٣- در اغلب موارد ضعيف ترين پايان نامه ها نمرهٔ بسيار بالايي كسب كرده اند.

3- اساتید جوان تر بیش از اساتید قدیمی، دانشجویان تحت راهنمایی خود را وادار به رعایت اصول یژوهش کردهاند.

۵- رعایت روابط همکاری میان اساتید نیز در داوری این پایاننامهها بی تأثیر نبوده است

7- تقریباً در تمامی موارد، ارائه نسخه نهایی پایاننامهها در آخرین روزهای مهلت تعیین شده، بررسی دقیق این پژوهشها را از اعضای هیئتهای ژوری سلب کرده است.

با توجه به یافته های بالا پیشنهاد می شود:

۱- معیار مشخصی برای ارزیابی کارهای پژوهشی تدوین گردد و معیار بهکار رفته در این پژوهش هم می تواند به عنوان یک پیشنهاد مورد بررسی صاحب نظران قرار گرفته و پس از اصلاح و اجماع، در انجام امر پژوهش و داوری آنها بهکار بسته شود.

۲- پژوهشگران بهویژه دانشجویان موظف بهارائهٔ نسخه نهایی پایاننامه خود به
 اعضای هیئت ژوری، دست کم دو ماه قبل از مطرح شدن در جلسات دفاع باشند.

۳- داوران نظرات اصلاحی خود را بهطور صریح و کارآمد و بهصورت کتبی بیان کنند تا پژوهشگران ایراد وارده را دقیقاً درک کرده و بتوانند اصلاح کنند.

٤- برقراری دورههای کوتاهمدت برای آشنایی اساتید با آخرین روشها و
 ابزارهای یژوهش می تواند بسیار مفید باشد.

۵ در نهادهای آموزش عالی در کنار تدریس روشهای پژوهش به صورت نظری،
 واحدهایی جهت تشریح کاربست عملی این روشها نیز برقرار گردد.

٦- روش مشخص ارزيابي دربارهٔ هر نوشتهٔ علمي - پژوهشي به کار بسته شود.

ژپوښشگاه علوم النانی ومطالعات فرسځی پرتال جامع علوم النانی 1.Ward S. Becker, **Epistemology of Qualitative Research** (Chicago: University of Chicago Press,1996)

Robert Bogdan and Steven J. Tailor, **Introduction to Quality Research Methods** (New York: Wiley, 1998)

- 3.Berg, Qualitative Research Methods for the Social Sciences (Boston: Allyn and Bacon, 1989)
- 4. Evrything Goes.
- 5.P. Thompson, **The Poverty of Theory and Other Essays** (London: Merlin, 1978), pp 209-210.
- 6.Heldon Goldenberg, **Thinking Methodologically** (New York: Harper Collins, 1992), pp 223-35.
- 7.Buttolph Johnson, **Political Science Research Methods**, 2nd ed. (Washington, D.C.: Congressional Quarterly Press, 1991), pp 61-9

